

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Ловеч, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в закрито заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАН ИВАНОВ

Членове: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

като разгледа докладваното от ИВАН ИВАНОВ Въззивно гражданско дело № 20224300500268 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази :

Постъпила е частна жалба вх. 3806/24.06.2022 г. от АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД, ЕИК201543218 гр. Пловдив, бул. "Освобождение" №3, Офис 314, представлявано от Д. П. СТ., чрез процесуален представител - адвокат Й. М. П., ВТАК, с личен №*****, със съдебен адрес: гр. Велико Търново, ул. "Цанко Церковски" № 38 В, ет. 2, , против Постановление за разпределение на постъпили суми изх.№06874/25.03.2022г. по ИД№474/2019 по описа на ЧСИ В.П., с посочено правно основание правно основание: чл. 435, и сл. ГПК, вр. чл. 563 от ГПК, вр. чл.444, т.8 ГПК вр. чл.96, ал.1 от ЗДБРБ за 2020 г. Посочва, че с обжалваният акт ЧСИ е разпределил суми по изпълнително дело описа на ЧСИ В.П., в размер на 77,080.31 лв., както следва:

9,410.41 лв. /девет хиляди четиристотин и десет лева и четиридесет и една стотинки/ за такси и разноси, от които: 4.416.00 лв. за общо 184 броя уведомления в изпълнителното производство по изпълнително дело № 20198790400474 на основание т. 5 от ТТРЗЧСИ, 36.00 лв. за изготвяне и предявяване на разпределение на основание т. 13 от ТТРЗЧСИ, 4,951.21 лв. общо на основание т. 26 от ТТРЗЧСИ, 7.20 лв. за банкови такси и комисиони на основание т. 31 „б" от ТТРЗЧСИ /за 6 бр. банкови преводи /

16,463.30 лв./ шестнадесет хиляди четиристотин шестдесет и три лева и тридесет стотинки/ за разноски в принудителното изпълнение на вискателя "ЗЛАТЕКС" ООД, ЕИК: 123112828

60.00 лв. /шестдесет лева/ за разноски в принудителното изпълнение на присъединения вискател "АГРОЗАЩИТА-ГВ" ЕООД ЕИК: 114593978 /за внесената такса на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ, във връзка с фактура с № 0000030041/06.11.2020 г./

120.00 лв. /сто и двадесет лева/ за разноски в принудителното изпълнение на присъединения вискател "Б.И-91" ООД ЕИК: 107059276 /за внесените 2 броя такси на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ, във връзка с фактура с № 0000037713/18.10.2021 г. и фактура с № 0000040822/14.03.2022 г./

60.00 лв. /шестдесет лева/ за разноски в принудителното изпълнение на присъединения вискател " ВЪЗРАЖДАНЕ - КАСИС" ООД ЕИК: 110520242 /за внесената такса на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ, във връзка с фактура с № 0000038868/02.12.2021 г./

60.00 лв. /шестдесет лева/ за разноски в принудителното изпълнение на присъединения вискател "КРИС ТРАНС 03" ООД, ЕИК: 203075939 /за внесената такса на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ, във връзка с фактура с № 0000039750/20.01.2022 г./

50,906.60 лв. /петдесет хиляди деветстотин и шест лева и шестдесет стотинки/ в полза на присъединения вискател НАП ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ НА НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ -ПЛОВДИВ, ЕИК: 1310631880039/, за погасяване на присъединените съгласно Удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки с изх. № 160372201618774/22.03.2022 г., публични задължения на длъжника "АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД ЕИК: 201543218.

Излага, че при извършване на на това разпределение, ЧСИ не се е съобразил с произхода на постъпилите средства и техния характер, представляващи несеквестируеми субсидии за земеделски производител в размер на 88832,20 лв. Насочил е разпределението върху несеквестируеми в нарушение на чл.444, т.8 ГПК. Цитира съдебна практика. Твърди, че по ИД №474/2019 описа на ЧСИ В.П. е налице наложен заповест на банкови сметки, разкрити в Банка ДСК с титуляр „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД. По заповестите сметки са постъпили суми, които са преведени към ЧСИ В.П.

по горепосоченото изпълнително дело. Своевременно е информирал ЧСИ и Банка ДСК, че по така посочената банкова сметка постъпват средства, представляващи субсидии за земеделски производител. От страна на Банка ДСК обаче е предприето прехвърляне на средства към ЧСИ П.. По отношение на тези суми твърди, че не подлежат на изпълнение. Сочи, че постъпилите към ЧСИ и подлежащи на разпределяне суми в размер на 89845,13 лв., сума в размер на 88832,20 лв. представляват несеквестируеми вземания на „Агропродукт С.и“ ЕООД Т.е., на разпределение подлежат само останалата сума в размер на 1012,93 лв. Твърди, че от банкова разпечатка за периода от 21.12.2018 г до 15.11.2019 г. е видно, че Банка „ДСК“ АД (в качеството и на трето задължено яйце) е превело от сметка на „Агропродукт С.и“ ЕООД, ЕИК:201543218 с IBAN: BG15STSA93000022468512, BIG:STSABGSF обща сума е размер на 89845,13 лв. по сметка с IBAN: BG94 UBBS80025005755540, BIG.VBBSBGSF. с титуляр ЧСИ Велислав Любенов П. рег. № 879 с район на действие Окръжен съд Ловеч, по ИД № 20198790400474., както следва:

-първоначално салдо на „Агропродукт С.и“ ЕООЛ към 14.01.2019г. в размер на 10966,20 лв. Това са част от неизразходваните целево предоставени средства за 2018г. с бенефициента „ДФЗ“ (103623,32 лв. СЕПП, 15660,71 лв. СМК, СМКСК, СКЮ. и 4260,14 лв. Мярка 14) Това първоначално салдо в размер на 10963,20 лв. е преведена на 15.01.2019г. по сметка с IBAN BG67UNCR70001522493792 BIG.UNCRBGSF с титуляр ЧСИ Ивилина Петкова Лаловска рег. № 903, по ИЛ № 20189030400499, в последствие същата сума е преведена по сметка с IBAN: BG94UBBS80025005755540, BIG: UBBSBGSF. с титуляр ЧСИ Велислав Любенов П. рег. № 879, по НАМ 20198790400474.

-превод от 31.01.2019г., от сметка на бенефициента „ДФЗ“) в размер на 1798,62 лв., представляващи целево предоставени средства за Акциз за 2018 г", по сметка на бенефициера 201543218" (тази сума първоначално е преведена по BG67UNCBJ000 1522493792 BIG:UNCRBGSF с титуляр ЧСИ Ивилина Петкова Лаловска рег. № 903, по ИД № 20189030400499, в последствие са преведени по сметка с IBAN: BG94UBBS80025005755540, BIG: UBBSBGSF. с титуляр ЧСИ Велислав Любенов П. рег. № 879, по МА № 20198790400474. От тази сума третото задължено лице на 01.02.2019г. е превело на ЧСИ. сума в размер на 1801,62 лв.; -превод от 25.04.2019г., от

сметка на бенефициента „ДФЗ“, в размер на 66910,84 лв., представляващи целево предоставени средства за „Зелени 2018г.“, по сметка на бенефициера 201543218“. От тази сума третото задължено лице на 02.05.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 66907,84 лв.;

-превод от 14.05.2019г., от сметка на бенефициента „ДФЗ“, в размер на 1330.56 лв., представляващи целево предоставени средства за „2018 г.“, по сметка на бенефициера 201543218“. От тази сума третото задължено лице на 15.05.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 1330,56 лв.;

-превод от 23.05.2019г., от сметка на бенефициента „ДФЗ“, в размер на 1102,14 лв., представляващи целево предоставени средства за „СЕПП 2018г“, по сметка на бенефициера 201543218“. От тази сума третото задължено лице на 30.05.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 1099,14 лв.;

-превод от 19.06.2019г., от сметка на бенефициента „ДФЗ“, в размер на 4068,24 лв., представляващи целево предоставени средства за „СПП“ 2018г“, по сметка на бенефициера 201543218“. От тази сума третото задължено лице на 21.06.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 4071,24 лв.;

-превод от 09.07.2019г., от сметка на „Лим“ ООД в размер на 1012,93 лв., представляващи съдебно деловодни разходи. От тази сума третото задължено лице на 10.07.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 1012,93 лв. Това са секвестрируеми суми и подлежат на разпределение.

-превод от 03.10.2019г., от сметка на бенефициента „ДФЗ“, в размер на 2659,60 лв., представляващи целево предоставени средства за „ФД 2018г.“, по сметка на бенефициера 201543218“. От тази сума третото задължено лице на 07.10.2019г. е превело на ЧСИ сума в размер на 2658,60 лв. Твърди, че сума в общ размер на 88832,20 лв. са целево предоставените средства от държавния бюджет и от фондовете на ВС, персонално на фирма „Агропродукт С.и“ ЕООД, ЕИК 201543218, в качеството ѝ на бенефициер с ЕИК 201543218, от бенефициента „ДФЗ“, поради което те са несеквестрируеми. В тази насока, третото задължено лице банка „ДСК“ АД е информирало ЧСИ Велислав. Излага правни съображения, че съгласно чл. 92 от ЗДБРБ 2018 (Закон за държавния бюджет на Република България за 2018 г. - в сила от 01.01.2018 г.; обн. ДВ. бр.99 от 12 декември 2017г., изм. ДВ. бр.103 от 13 декември 2018г.) - целево предоставяните средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсации и капиталови

трансфери за възложени от държавата дейности и услуги не могат да се използват за обезпечения, а съгласно, ал. 2 на същия член, тези средства не могат да се използват и за принудително погасяване на публични и частни държавни вземания, както и на вземания на трети лица. В § 1, т. 1 от ДР на ЗПЗП е посочено, че "зеделски производители" са физически и юридически лица, които произвеждат непреработена и/или преработена растителна и/или животинска продукция, от което следва, че те не представляват финансови предприятия. Посочва, че в законодателство, легална дефиниция на противоположното понятие - "финансови предприятия", е дадена в § 1, т. 1 от ДР на КЗ, а на близкото до него понятие финансова институция - в чл. 3, ал. 1 ЗКИ, § 1, т. 26 от ДР на ЗКПО, § 1, т. 3 от ДР на ЗДФГУДПС и в др. подзаконовни нормативни актове. Всички определения са сходни и сочат такива предприятия и институции, които упражняват финансова, кредитна и инвестиционна дейност. Пзова се на Регламент (ЕС) № 549/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година относно Европейската система от национални и регионални сметки в Европейския съюз (Регламент (ЕС) № 549/2013 - обн. L ОВ. бр.174 от 26 юни 2013 г.), земеделските производители не представляват финансови предприятия съгласно европейското законодателство. Излага, че само от основанието за платежното нареждане става ясно, че се касае за субсидии за земеделски производител по Схема за преразпределително плащане (СПП), по смисъла на чл. 444 т. 8 от ГПК във връзка с чл. 96 от ЗДБРБ за 2018 г., в сила от 01.01.2018 относно предоставяне на средства за целеви субсидии от държавния бюджет и Регламент на ЕС № 1360/2013. Счита, че получената сума за несеквестрируема, а насочването на изпълнението срещу нея и отказът на ЧСИ за връщане на сумата по банковата сметка и освобождаването ѝ за разпореждане — за незаконосъобразни. Излага подробни правни съображения за несеквестрируемост на процесните суми.

Моли да се отмени Постановление за разпределение на постъпили суми изх.№06874/25.03.2022г. постановено по ИД №474/2019 описа на ЧСИ В.П. и да се даде задължителни указания на ЧСИ за възстановяване на несеквестрируемите суми по сметка на „Агропродукт С.и“ ЕООД /.

Постъпило е възражение с вх. № 21986/13.04.2022 г от инж. Н. М. ЗЛ. от гр. Стара Загора, в качеството на управител на „ЗЛАТЕКС“ ООД със седалище и адрес на управление: гр. Стара Загора, бул. „Патриарх Евтимий“

№ 52, вписано в Търговския регистър с ЕИК 123112828, взискател по изп.д. № 474/2019 год. по описа на ЧСИ В.П., рег, № 879 на КЧСИ, с район на действие - Окръжен съд гр. Ловеч. Счита, че жалбата е недопустима и като такава следва да бъде оставена без уважение, в случай че не се възприема това становище да бъде отхвърлена. По недопустимостта изтъква, че са налице твърдения, които на практика са неотносими към нейния предмет, направени са искания и претенции, за които са изтекли законоустановени преклузивни срокове и по отношение на които вече има постановени влезли в сила съдебни актове и последващо тяхно преразглеждане от настоящия съдебен състав би било недопустимо. Посочва, че в жалбата едно от направените от „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД искания се отнасят до отмяна на обжалваното в настоящото производство разпределение от 25.03.2022 год. на сумата в размер на 77 080,31 лева. Същевременно обаче в обстоятелствената ѝ част се заявява претенция за несеквестрируемост на сума в размер на 88 832,20 лева, представляваща част от общо постъпили по делото от заповест за изземване на банкова сметка на „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД в „Банка ДСК“ ЕАД средства в размер на 89 845,13 лева. Това разминаване в цифрите има своя логична обосновка, която обаче съвсем целенасочено не е изложена в жалбата. Посочва, че още през 2019 год. е извършено разпределение на постъпила по делото сума в размер на 12 764,82 лева, която сума представлява част от общо събраните от заповестта на банковата сметка на дружеството-длъжник в „Банка ДСК“ ЕАД средства в размер на 89 845,13 лева. След извършен двуинстанционен съдебен контрол на въпросното разпределение от 2019 год. съответните припадащи се суми реално са изплатени към взискателите по делото и към ЧСИ, като по този начин не могат да бъдат предмет на каквито и да е коментари за връщане на длъжника към настоящия момент. Предвид наличието на този факт от обективната действителност, към 25.03.2022 год., събрана по изп. дело № 474/2019 год. и разпределена с обжалваното в настоящото производство Постановление за разпределение от същата дата се явява и може да бъде само остатъка от първоначалната сума след извършеното разпределение през 2019 год. или сумата на 77 080.31 лева /89 845,13 лева - 12 764,82 лева/. Посочва, че това обстоятелство е установено и в мотивите на Определение № 28 от 17.01.2022 год., постановено по в.гр.д. № 574/2021 год. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч, съгласно което на „С оглед гореизложеното, жалбоподателят има

възможност да претендира връщането само на останалата сума, която е в размер на 77080,31 лева, която е преведена от „БАНКА ДСК" ЕАД като трето задължено лице/" С цитирания съдебен акт е оставена без разглеждане като недопустима претенцията на солидарния длъжник в лицето на „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД против действия на ЧСИ В.П., извършени по изп.д. № 474/2019 год., изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество /парични средства в банкова сметка на дружеството в Банка ДСК ЕАД/, което счита за несеквестируемо. Същото е потвърдено е необжалваемо Определение № 80 от 08.03.2022 год. по в.ч.гр.д. № 63/2022 год. по описа на Апелативен съд гр. Велико Търново.

Изтъква, че изложено в петитума относно връщане на несеквестируемите суми направено в контекста на неколkokратно повтореното в обстоятелствената част на жалбата твърдение за несеквестируемост на сума в размер на 88 832,20 лева от общо постъпилите по делото от запора на банковата сметка на „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД в „Банка ДСК" ЕАД средства в размер на 89 845,13 лева на практика излиза извън предмета спора -отмяна на Постановление за разпределение на постъпили по делото суми от 25.03.2022 год. На практика от една страна се иска отмяна на разпределение на сума в размер на 77 080,31 лева, а от друга се иска връщане в патримониума на горния длъжник и настоящ жалбоподател на сума в размер на 88 832,20 лева като несеквестируема,. Твърди, че жалбоподателят, възползвайки се от възможността, установена в разпоредбата на чл. 462, ал. 2 от ГПК се опитва прикрито и неправомерно да дерогира въведената от законодателя преклузия по чл. 436, ал. 1 във вр. с чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК, по отношение на което, има вече произнасяне с влезли в сила съдебни актове. Наред с цитираните по-горе, по този въпрос има постановено и Определение № 90 от 21.01.2020 год. по в.гр.д. № 66/2020 год. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч, съгласно което е оставена без движение претенцията, заявена от солидарния длъжник по изп.д. № 474/2019 год. по описа на ЧСИ В. П. „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД за отмяна на действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в насочване на изпълнение върху имущество, което смята за несеквестируемо - парични средства по банкова сметка на дружеството-длъжник в „Банка ДСК" ЕАД. Този съдебен акт е потвърден с необжалваемо Определение № 167 от 19.08.2020 год., постановено по в.ч.гр.д. № 199/2020 год. по описа на Апелативен съд гр.

Велико Търново. С оглед на изложеното счита, че жалбата е недопустима. На практика се иска отмяна на Постановление за разпределение на постъпили суми от 25.03.2022 год., като за основание за тази претенция се сочи /цит./ - „Налице е насочване на изпълнение върху имущество, което смятаме за несеквестируемо." Произнасянето по същество по така заявено оплакване на практика би означавало пререшаване на вече решен спор с влезли в сила съдебни актове, както следва.

На следващо място посочва, че с разпределение от 25.03.2022 год. на практика между кредиторите в производството се прави разпределение на сума в размер на 77 080,31 лева. Въпреки този обективен факт, обаче, жалбоподателят заявява претенция по отношение на сума в размер на 89 845,13 лева, от която счита за несеквестируема сумата от 88 832,20 лева. Сочи, че изп. дело № 474/2019 год. по описа на ЧСИ В.П., първоначално образувано под № 499/2018 год. по описа на ЧСИ Ивилина Лаловска. Твърди, че не отговаря на обективната истина, че жалбоподателят е уведомил своевременно съдебният изпълнител /не е ясно кой от двамата - ЧСИ В. П. или ЧСИ Ив. Лаловска/, че по запорираната сметка на дружеството, разкрита в „Банка ДСК" ЕАД постъпват суми от субсидии, които средства счита за несеквестируеми. В тази връзка и с оглед предоставената по закон възможност на длъжника да заяви претенция за несеквестируемост на свое имущество, върху което е насочено принудително изпълнение, то „своевременност" би била налице, ако от страна на „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД бе спазен срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК във вр. чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК. Безспорно, обаче се установява обратното и то с влезли в сила съдебни актове. Посочва, че в този смисъл е Определение № 90 от 21.01.2020 год. по в.гр.д. № 66/2020 год. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч с което е оставена без движение жалбата на солидарния ни длъжник по изп.д. № 474/2019 год. по описа на ЧСИ В. П. за отмяна на действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в насочване на изпълнение върху имущество, което смята за несеквестируемо - парични средства по банкова сметка на „АГРОПРОДУКТ С.И" ЕООД в „Банка ДСК" ЕАД. Излага, че по отношение на разлика в размера на сумите, които са постъпили в хода на изпълнителното дело /първоначално с № 499/2018 год. по описа на ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903 на ИЧСИ и впоследствие с № 474/2019 год. по описа на ЧСИ В.П./ и разпределените средства с обжалваното в настоящото производство. В хода

на воденото изп. дело, образувано първоначално при ЧСИ Ив. Лаловска, от наложения запор върху банковата сметка на солидарния длъжник „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД, разкрита в „Банка ДСК“ ЕАД по делото са постъпили сума в размер на 12 764,82 лева. Сочи, че постановлението е било обжалвано единствено от „Банка ДСК“ ЕАД, в качеството му на заинтересована страна и като неудовлетворен от разпределената му сума присъединен вискател към воденото изп.д. № 474/2019 год. Посочва, че с

Решение № 246 от 04.11.2019 год. по в.гр.д. № 487/2019 год. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч се е постановило изменение на Постановлението от 27.03.2019 год. в посока намаляване на разпределената с него сума за „ЗЛАТЕКС“ ООД. С оглед този изход на делото, в качеството също на заинтересована страна и неудовлетворен вискател по горното изп. дело, представляваното от него търговско дружество депозира въззивна жалба, довела до постановяване на Решение № 81 от 10.03.2020 год. по в.гр.д. № 51/2020 год. по описа на Апелативен съд гр. Велико Търново. Последна съдебна инстанция, с постановила необжалваем съдебен акт отново измени обжалваното Постановление за разпределение от 27.03.2019 год. като изрично е разпоредила начина на разпределение на сумата от 12 764,82 лева между вискателите по делото. В изпълнение на задължителните предписания на съда, припадащите се части от подлежащата на разпределение сума били изплатени от съдебния изпълнител на вискателите по изп.д. № 474/2019 год., между които и „ЗЛАТЕКС“ ООД като първоначален вискател. Твърди, че от страна на солидарните длъжници по делото от „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД съдът не е сезиран с оплакване по отношение на извършеното разпределението от 27.03.2019 год., като и този смисъл същото е влязло в сила по отношение на тези лица. Видно от описаната в жалбата, предмет на това производство. Посочва, че разпределената сума от 12 764,82 лева е постъпила по делото именно от банковата сметка на дружеството в „Банка ДСК“ ЕАД и на практика представлява част от допълнително и впоследствие събрана от този изпълнителен способ обща сума от 89 845,13 лева. Предвид това обективно обстоятелство, на 25.03.2022 год. с обжалваното в настоящото производство постановление за разпределение на постъпили суми съдебният изпълнител напълно в духа на закона е разпределил сума в размер на 77 080,31 лева, представляваща статъка от събраните по делото средства от запора /89 845,13 лв. -12 764,82

лв./ Посочва, че съдебната практика е константна в своето разбиране, че обсъждането на въпрос за несеквестируемост на парични средства може да има за предмет само такива, които не са изплатени на кредиторите /взискателите/ по изпълнителното производство. По този начин, и с оглед на факта, че се обжалва извършеното разпределение на 25.03.2022 год. на сума в размер на 77 080,31 лева, категорично и безусловно не би могло да се прави какъвто и да е коментар на постъпилите парични средства над тази сума, предвид обективния факт, че същите вече са изплатени на взискателите въз основа на влязлото в сила разпределение от 27.03.2019 год., преминало през двуинстанционен контрол. Разпределената по-рано сума в размер на 12 764,82 лева е послужила за удовлетворяване на присъдени и изискуеми вземания на взискателите по делото, без да е имало противопоставяне за това от страна на солидарния длъжник „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД в рамките на законовите срокове и при спазване на законоустановените правила и предпоставки.

Счита твърдение, че средствата са предоставени от държавния бюджет и от Европейския съюз под формата на субсидии на земеделски производител е неоснователно поради следните правни съображения: За да намери приложение нормата чл. 92 от Закон за държавния бюджет на Република България за 2018 год. следва да са налице 3 /три/ кумулативни условия - наличие на целево предоставени средства от държавен бюджет, същите да са предоставени на нефинаксови предприятия за субсидии, компенсации или капиталови трансфери и тези средства да са предоставени за изпълнение на възложени от държавата дейности. Твърди, че в настоящия случай, основание за това твърдение намира в мотивите на Решение № 1418/25.06.2019 год. по адм.д. № 1058/2019 год. по описа на Административен съд гр. Пловдив в което е посочено следното „Плащанията от ДФ „Земеделие“ НЕ съставляват несеквестируеми доходи по смисъла на чл. 94, ал. 2 от ЗДБРБ във връзка с чл. 94, ал. 1 от ЗДБРБ, тъй като в обсега на предвидената в тази нормативна разпоредба защита са само и единствено целево предоставените средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за субсидии, компенсации и капиталови трансфери за възложени от държавата дейности и услуги... Съдът счита, че в процесния случай няма данни да са налице предпоставките на чл. 94, ал. 1 от ЗДБРБ, т.е. няма данни за целево предоставяне на средства от държавния бюджет за изпълнение на

възложени /делегирани/ от държавата дейности. Юридически лица, еднолични търговци, както и земеделски производители, на които се отпускат средства от ДФ „Земеделие“ други цели извън регламентираните в чл. 94, ал. 1 от ЗДБРБ не са натоварени с извършване на дейности и функции по делегация на държавата, поради което същите не са сред субектите, ползващи бюджетна субсидия, а предоставените им от Държавен фонд „Земеделие“ средства по схеми и мерки за подпомагане на земеделски производители представляват на общо основание секвестируемо имущество на длъжника, като същите НЕ се явяват „нефинансови предприятия“ по смисъла на ЗДБРБ, доколкото не са натоварени с извършване на дейности и функции по делегация на държавата. Дейностите, за които законодателят е предвидил подпомагане на земеделските производители са най-общо описани в чл. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители. Този нормативен акт предвижда държавно подпомагане, но не предвижда средства, отпуснати на земеделците за дейности, които принципно се извършват от държавата, но са делегирани на земеделските производители, нито придава на тези производители качеството на нефинансово предприятие.”

На следващо място изтъква, че от приложените от противната страна към жалбата писмени доказателства е видно, че сумите са изплащани от Държавен фонд /ДФ/ „Земеделие“, но не става ясно какъв е произхода на получените суми - средства от Републиканския бюджет и/или по европейски фондове. Вмененото задължение на ДФ „Земеделие“ да бъде Разплащателна агенция не дава еднозначен отговор за естеството и видовете плащания, с източник европейски фонд или републикански бюджет са, как се осъществява финансирането и дали програмата е с целево предназначение или не, както и друга необходима информация, която би довела до еднозначен и категоричен извод, че върху въпросните финансови средства не може да бъде насочено принудително изпълнение. Излага, че, видно от приложеното като писмено доказателство към жалбата извлечение от банковата сметка на дружеството-длъжник не става ясно дали първоначалната сума, преведена по изп.д. № 499/2018 год., образувано при ЧСИ Ивилина Лаловска в размер на 10 963,20 лева изобщо е с произход ДФ „Земеделие“. Към комплекта от приложените като писмени доказателства към Жалбата, съгласно направения в нея опис липсва „Данни за изплатени субсидии за финансова година“, за да се направи сравнителен анализ на преведени суми от ДФ „Земеделие“ с

посоченото не заверено от Банка ДСК ЕАД извлечение от сметката с информация от тази разплащателна агенция за вида и размера на изплатените субсидии. Твърди, че жалбоподателя не може да се ползва от чл. 442 от ГПК и чл. 133 от ЗЗД поради обстоятелството, че нормата намира приложение по отношение на физически лица, а „АГРОПРО-ДУКТ С.И“ ЕООД е юридическо лице. Изтъква, че подпомагането на земеделските производители е уредено в Закон за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и съгласно чл. 17а, ал. 1 и ал. 2 от Закона предоставените публични финансови средства от еврофондовете, както и свързаното с тях национално финансиране са част от структурата на държавния бюджет. Наред с това, с оглед цитираната в жалбата /макар и с неправилна номерация/ разпоредба на чл. 94 от Закона за държавния бюджет на Република България същата се отнася до целево предоставени средства от държавния бюджет на нефинансовите предприятия за възложени от държавата дейности или услуги, т.е. изрично е посочено, че не могат да се ползват за обезпечение средства, които се изплащат за възложени от държавата дейности и услуги. В настоящия случай не са налице доказателства, че по отношение на жалбоподателя има възложени подобни дейности. В представените с жалбата писмени доказателства липсва такова, удостоверяващо по безспорен начин, че „АГРОПРОДУКТ С.И“ ЕООД е земеделски производител.

Моли жалбата да се остави без разглеждане като недопустима, алтернативно моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана и да се потвърди, в настоящото обжалваното постановление.

Постъпил е отговор на частна жалба с вх. №22852/18.04.2022 г. от адв. Г. В. Б. - процесуален представител на „Б.и-91“ ООД, ЕИК: 107059276 със седалище и адрес на управление: област Габрово, община Севлиево, гр.Севлиево 5400, ул. „Зелениковец“ №9, със съдебен адрес: гр.София, ул. „Граф Игнатиев“ №52-54, ет.3, ап. 14. Посочва, че недопустима. По жалба със същия предмет вече има произнасяне от страна на ОС Ловеч, потвърдено от Ас Велико Търново, а именно: с Определение № 28/17.01.2022г. Ос Ловеч по в.гр.д.№574/21г. потвърдено с Определение №80/08.03.2022г. по в.ч.гр.д.№63/2022г. по описа на АС Велико Търново.

Евентуално, в случай, че се допусне до разглеждане процесната жалба, моли да постанови съдебен акт, с който да оставите без уважение същата, като

неоснователна.

Претендира сторените в настоящото производство разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв. с ДДС

Постъпили са и мотиви от ЧСИ В.П., рег. № 879. Излага, че на основание § 3 от ПЗР на ЗЧСИ във връзка с чл. 427 от ГПК, по молба на вискателя „Златекс“ ООД, по изпълнително дело № 499/2018 по описа на ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903, образувано срещу "Агропродукт С.и"ЕООД ЕИК: 201543218, Стойко Пелов С. ЕГН ***** и Д. П. СТ. ЕГН: *****, е предадено на Частен съдебен изпълнител В.Л. П., вписан под рег. № 879 в Камарата на Частните съдебни изпълнители. Длъжникът "Агропродукт С.и" ЕООД. представлявано от Д. П. СТ., е научил за започнато принудително изпълнение от ЧСИ Ивилина Лаловска по изпълнително дело № 20189030400499 с получаването на Покана за доброволно изпълнение с изх. № 009380/20.12.2018 г. лично от управителя на 12.02.2019 г. в кантората на ЧСИ Лаловска, рег. № 903 в КЧСИ /стр. 229/. Връчването на поканата уведомява длъжника за започнатото принудително изпълнение, за бъдещи изпълнителни действия, което доказва информираността и уведомяването на длъжника за започнато принудително изпълнение. На същата дата 12.02.2019 г./ Д. П. СТ. в качеството си на длъжник и като физическо лице е получил Покана за доброволно изпълнение с изх. № 009378/20.12.2018 г. по изпълнително дело № 20189030400499. Със Запорно съобщение с изх. № 009359/20.12.2018 г. е наложен запор на банковите сметки, открити от длъжника "Агропродукт С.и" ЕООД в „Банка ДСК" АД /стр. 71/. Третото задължено лице е изпратило отговор с изх. № 17-10-167431 1 '31.12.2018 г. до ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903 в КЧСИ /стр. 167/. съгласно който върху вземането на длъжника по посочената банкова сметка има и други претенции: 1. Договор за особен залог, вписан в ЦРОЗ на 01.05.2017 г. под № 2017010500811 върху вземанията на длъжника по настоящите и бъдещите сметки на длъжника, открити в „Банка ДСК" АД; 2. Обезпечителен запор от ЧСИ Звезделина Стефанова Парашкевова - Василева, рег. № 734 в КЧСИ, наложен на 29.12.2017 г. по изпълнително дело № 20177340401377; 3. Обезпечителен запор от ЧСИ Румен Димитров, рег. № 880, наложен на 27.12.2018 г. по изпълнително дело № 2018880401415. Със Запорно съобщение с изх. № 009360/20.12.2018 г. е наложен запор на банковите сметки в горепосочената банка и на длъжника Д. П. СТ. / стр. 72/. Във връзка

с последното, „Банка ДСК" АД в качеството си на трето задължено лице е изпратила отговор с изх. № 17-10-167434/1 /31.12.2018 г./ до ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903 в КЧСИ /стр. 168/. съгласно който запорът е наложен по наличните сметки на титуляра, както и че върху вземането на длъжника има и други претенции: 1. запор, наложен на 27.09.2016 г. по изпълнително дело № 20168790401412 и 2. запор, наложен на 14.06.2017 г. по изпълнително дело № 20178790400819.

Третото задължено лице по смисъла на ГПК е превело сумата в размер на 12 764.82 лв. (дванадесет хиляди седемстотин шестдесет и четири лева и осемдесет и две стотинки) по банкова сметка на ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903, с платежно нареждане на 01.03.2019 г. ЧСИ Ивилина Лаловска, рег. № 903 превежда сумата по сметка на ЧСИ В.П., рег. № 879, с платежно нареждане с Референция BS.20122-011562 01.03.2019 г. На 29.04.2020 г. горепосочената сума от 12 764.82 лв. е разпределена по изпълнително дело № 20198790400474, за което е изготвено Постановление от 27.03.2019 г. за разпределение на събрани суми по отношение на същата сума /Постановление за разпределение на постъпили суми от 27.03.2019 г. е на стр. 547. Последното беше обжалвано единствено от "Банка ДСК" АД с Жалба с вх. № 12000/01.04.2019 г. /стр. 549/, като неудовлетворен от разпределената сума присъединен по настоящото изпълнително дело взискател. В тази връзка е и постановеното Решение № 81/10.03.2020 г. на Апелативен съд Велико Търново, гражданско отделение, в закрито съдебно заседание и състав: Председател - Христина Даскалова и членове: Искра Пенчева и Емануил Еремиев по В. Гр. дело № 51/2020 г., с което отменя Постановление от 27.03.2019 г. за разпределение на събрани суми по горепосоченото изпълнително дело в частта за разпределение на сумата 12,122.89 лв. - остатък след погасяване на такси на съдебния изпълнител по ТТРЗЧСИ с ДДС в размер на 641.93 лв. /т. 1 от разпределението/ и ми дава указания как да бъде разпределена постъпилата по изпълнително дело № 20198790400474 сума в размер на 12,122.89 лв., както следва: 1. Вземания по чл. 136, ал. 1, т. 1 от ЗЗД: в полза на взискателя "Златекс" ООД - сумата от 610.50 лв., представляваща разноски за заплатени такси по ТТРЗЧСИ и адвокатско възнаграждение съразмерно на събраната сума; 2. вземания по чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД: за „Банка ДСК" АД в качеството ѝ на кредитор с учреден особен залог по реда на ЗОЗ върху сумата по запорираната банкова сметка - сумата

11,512.39 лв.

Уточнява, че на датата 29.04.2020 г. сумата от 12 764.82 лв. е разпределена по изпълнително дело № 20198790400474 съгласно Решение № 81/10.03.2020 г. по В. Гр. дело № 51/2020 г. на Апелативен съд Велико Търново и указанията в него.

Посочва, че срокът за обжалване при насочване на изпълнението върху парично вземане от трето задължено лице започва да тече от връчването на съобщението за наложения заповест върху изцяло несеквестрируемо или друго вземане, върху които не се допуска принудително изпълнение, а когато заповестта не е съобщена на длъжника или е наложен върху частично несеквестрируемо вземане - от узнаването, че третото задължено лице е платило на съдебния изпълнител и поради това отказва да плати на длъжника. Пропускането на този срок обаче не осуетява правото на длъжника да иска от съдебния изпълнител (след предоставяне на необходимата информация) вдигане на заповеста и връщане на несеквестрируемата част от събраните суми докато те не са получени от кредитора, както и да обжалва разпределението на основание несеквестрируемостта. Още с получаването на Покана за доброволно изпълнение с изх. № 009380/20.12.2018 г. лично от управителя на 12.02.2019 г. в кантората на ЧСИ Лаловска, рег. № 903 в КЧСИ стр. 229, длъжникът е уведомен за наложените обезпечителни мерки, включително и за заповести на вземанията. Съгласно отговорите на „Банка ДСК“ АД преведените по заповеста средства са постъпили по сметката на длъжника с наредител ДФ „Земеделие“ и с основание „СЕПП 2018“. Прилагането на Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) предоставя възможност на земеделските стопани да получат средства от Европейският фонд за гарантиране в земеделието (ЕФГЗ). Средствата се предоставят от ЕС, а не от държавния бюджет на Република България. Вземанията за директни плащания от еврофондове съставляват целево публично финансиране от бюджета на ЕС. За разлика обаче от субсидиите с произход държавния бюджет, при които няма никакво допустимо изключение от законовата норма, вземанията от еврофондове подлежат на принудително изпълнение, тъй като длъжникът дължи на своя кредитор. Държавен фонд „Земеделие“ изпълнява функциите на Разплащателна агенция и извършва разплащания по схемите и мерките за подпомагане на Общата селскостопанска политика със средства, отпуснати от

европейски фондове съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП). За изпълнение на вменените със ЗПЗП правомощия, ДФЗ предоставя на регистрираните стопани: субсидии, целеви кредити и гаранции, съгласно чл. 12, ал. 2 от същия закон. Финансовите средства, предоставяни от Европейския съюз чрез Разплащателната агенция на земеделски производител, са секвестрируемо имущество.

Твърди, че по жалба с вх. № 48081/13.10.2021 г. от „Агропродукт С.и“ ЕООД вече има издадено Определение № 28/17.01.2022 г. на Окръжен съд Ловеч, след проведеното закрито заседание и в следния съдебен състав: Председател - окръжен съдия Емил Давидов и членовете: окръжен съдия Зорница Ангелова и окръжен съдия Пламен Пенев. В него е посочено, че към настоящия момент е изтекъл срокът, в който дружеството е могло да обжалва действията на ЧСИ В.П.. На горепосоченото основание Окръжен съд Ловеч остави без разглеждане като процесуално недопустима Жалба с вх. № 48081/13.10.2021 г. от „Агропродукт С.и“ ЕООД против действията на ЧСИ В.П., рег. № 879, с район на действие Окръжен съд Ловеч, извършени по изпълнително дело № 20198790400474, изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество, което е несеквестрируемо и отказа за неговото връщане, обективиран в Постановление от 21.09.2021 г. Срещу Определение № 28/17.01.2022 г. по В. гр. д. № 574/2021 г. по описа на Окръжен съд Ловеч е подадена частна жалба пред Апелативен съд Велико Търново от „Агропродукт С.и“ ЕООД. По отношение на последната е издадено Определение № 80/08.03.2022 г. от Апелативен съд Велико Търново, гражданско отделение, в закрито съдебно заседание на 08.03.2022 г. в следния съдебен състав: Председател съдия Христина Даскалова и членове: съдия Емануил Еремиев и съдия Искра Пенчева. И Апелативен съд Велико Търново потвърждава, че принудителното изпълнение върху парично вземане от трето задължено лице по банкова сметка се насочва с налагането на заповест върху нея и срокът за обжалване на насочването започва да тече от връчването на длъжника на съобщението за наложения заповест - когато се касае до изцяло несеквестрируемо вземане или такова, върху което не се допуска принудително изпълнение, а когато заповестта не е била съобщена на длъжника или е наложен върху частично несеквестрируемо вземане - от узнаването, че третото задължено лице е платило на съдебния изпълнител и поради това отказва да плати на длъжника. В случая срокът за обжалване на насочването

на изпълнение е изтекъл много по-рано. Пропускането на този срок не осуетява правото му да иска от съдебния изпълнител връщане на несеквеструемата част от събраните суми докато те не са получени от кредитора, но отказът на съдебния изпълнител да стори това не подлежи на обжалване като самостоятелно действие. В разпоредбата на чл. 435, ал. 2 от ГПК точно и изчерпателно са изброени действията, които могат да бъдат обжалвани от длъжника. Очевидно от всички правно уредени хипотези, отказът за връщане на събрана сума не фигурира сред тях. С Определение № 80/08.03.2022 г. на Апелативен съд Велико Търново, гражданско отделение, във връзка с частна жалба от „Агропродукт С.и“ ЕООД срещу Определение № 28/17.01.2022 г. по В. гр. д. № 574/2021 г. по описа на Окръжен съд Ловеч е потвърдено Определение № 28/17.01.2022 г. по В. гр. д. № 574/2021 г. по описа на Окръжен съд Ловеч.

Посочва, че към датата 24.03.2022 г. единствено постъпилата сума в общ размер на 77,080.31 лв. е останала не разпределена по изпълнително дело № 20198790400474. От нея сумата в размер на 1.000 лв. е постъпила от реализирана публична продажба на поземлен имот с идентификатор 20688.197.14 /двадесет хиляди шестстотин осемдесет и осем. точка, сто деветдесет и седем, точка, четиринадесет/, с адрес: местност „Зелени ливади“, с. Дерманци, общ. Луковит, обл. Ловеч, която е проведена от 09.02.2022 г. до 09.03.2022 г. С Протокол от 10.03.2022 г. за купувач на горепосочения недвижим имот е обявен „Агроленд 21“ ЕООД ЕИК: 206495567, със седалище и адрес на управление: с. Дерманци. ул. „Христо Ботев“ № 3. представлявано от управителя Илиана Тодорова Пелова ."стр. 2554". С оглед на гореизложеното, „Агропродукт С.и“ ЕООД има възможност да претендира само връщането на сумата в общ размер на 77,080.31 лв., която е преведена от „Банка ДСК“ АД като трето задължено лице, от които следните банкови преводи по дати: на 03.05.2019 г. - сумата в размер на 66 907.84 лв., на 16.05.2019 г. - сумата в размер на 1330.56 лв., на 30.05.2019 г. - сумата в размер на 1099.14 лв., на 21.06.2019 г. - сумата в размер на 4071.24 лв., на 11.07.2019 г. - сумата в размер на 1012.93 лв. и на 07.10.2019 г. - сумата в размер на 2658.60 лв

Сочи, че към датата 24.03.2022 г. единствено постъпилата сума в общ размер на 77,080.31 лв. е останала не разпределена по изпълнително дело № 20198790400474. От нея сумата в размер на 1.000 лв. е постъпила от

реализирана публична продажба на поземлен имот с идентификатор 20688.197.14 /двадесет хиляди шестстотин осемдесет и осем. точка, сто деветдесет и седем, точка, четиринадесет/, с адрес: местност „Зелени ливади“, с. Дерманци, общ. Луковит, обл. Ловеч, която е проведена от 09.02.2022 г. до 09.03.2022 г. С Протокол от 10.03.2022 г. за купувач на горепосочения недвижим имот е обявен „Агроленд 21“ ЕООД ЕИК: 206495567, със седалище и адрес на управление: с. Дерманци, ул. „Христо Ботев“ № 3. представлявано от управителя Илиана Тодорова Пелова „стр. 2554“. С оглед на гореизложеното, „Агропродукт С.и“ ЕООД има възможност да претендира само връщането на сумата в общ размер на 77,080.31 лв., която е преведена от „Банка ДСК“ АД като трето задължено лице, от които следните банкови преводи по дати: на 03.05.2019 г. - сумата в размер на 66 907.84 лв., на 16.05.2019 г. - сумата в размер на 1330.56 лв., на 30.05.2019 г. - сумата в размер на 1099.14 лв., на 21.06.2019 г. - сумата в размер на 4071.24 лв., на 11.07.2019 г. - сумата в размер на 1012.93 лв. и на 07.10.2019 г. - сумата в размер на 2658.60 лв.

Твърди, че на датата 25.03.2022 г. предявил изготвеното разпределение по изпълнително дело № 20198790400474, за което е налице и Постановление с изх. № 06874/25.03.2022 г. /стр. 2708/, както и Протокол от 25.03.2022 г., видно от конто разпределението е предявено на страните по електронна поща. На 25.03.2022 г. Постановление с изх. № 06874/25.03.2022 г. е изпратено по електронната поща до адв. Й.П., който на 28.03.2022 г. е потвърдил, че е получил същото - с вх. № 17537/28.03.2022 г. / стр. 2751/. Счита, че е спазена разпоредбата на чл. 136 от ЗЗД при така изготвеното от мен разпределение. В Постановление с изх. № 06874/25.03.2022 г. е изчислена сумата в общ размер на 9,410.41 лв., която е дължима на основание чл. 136, т. 1 от ЗЗД към ЧСИ В.П., рег. № 879, за всички неплатени такси и разноски до датата на предявяване на разпределението в изпълнителното производство. Сумата в общ размер на 16,463.30 лв. е дължима на основание чл. 136, т. 1 от ЗЗД за разноски в принудителното изпълнение на взыскателя „Златекс“ ООД ЕИК: 123112828. Към присъединените взыскатели са дължими следните: 1. към „АГРОЗАЩИТА-ГВ“ ЕООД ЕИК: 114593978 е дължима сумата от 60.00 лв. за погасяване на разноските във връзка с внесена такса за присъединяване като взыскател в изпълнителното производство по т. 11 от ТТРЗЧСИ, 2. към „Б.и-91“ ООД ЕИК: 107059276 сумата от 120.00 лв. за погасяването на

разноските им във връзка с внесените от тях такси на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ, 3. към „ВЪЗРАЖДАНЕ-КАСИС" ООД ЕИК: 110520242 - сумата от 60.00 лв. - за техните разноси във връзка с внесената такса на основание т. 11 от ТТРЗЧСИ и 4. към „КРИС ТРАНС 03" ООД ЕИК: 203075939 - сумата от 60.00 лв. за погасяване на разноските им във връзка с внесена такса по т. 11 от ТТРЗЧСИ. С по-голямата част от неразделната сума на основание чл. 136, т. 6 от ЗЗД се предвижда и частично погасяване на присъединените публичните задължения на „Агропродукт С.и" ЕООД ЕИК: 201543218, а именно сумата в общ размер на 50,906.60 лв. за банков превод към НАП /присъединените публични държавни вземания по чл. 458 от ГПК в полза на държавата, които представляват само задълженията на „Агропродукт С.и" ЕООД ЕИК: 201543218 към НАП са в общ размер на 55,268.23 лв., които са присъединени с Удостоверение за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки с изх. № 160372201618774/22.03.2022 г./.

Срокът за обжалване на горепосоченото разпределение на основание чл. 462, ал. 2 от ГПК, е бил до 28.03.2022 г. На 29.03.2022 г. от куриер на „Еконт" ООД получил в кантората ми Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. от „Агропродукт С.и" ЕООД ЕИК: 201543218, чрез адв. Й.П., ВТАК, против Постановление за разпределение на постъпили суми с изх. № 06874/25.03.2022 г. /стр. 2713/. Същата беше оставена без движение до внасяне на таксите по т. 5 и т. 8 от ТТРЗЧСИ. За целта беше изготвено Уведомление за дължими такси по жалба с изх. № 07355 2 9.03.2022 г. и беше изпратено по електронната поща до адв. Й.П. на датата 30.03.2022 г. /стр. 2725/. На 30.03.2022 г. пълномощникът на „Агропродукт С.и" ЕООД потвърждава получаването на горепосоченото уведомление по електронната поща .стр. 2747/. С Уведомление с вх. № 17538/28.03.2022 г. ТД на НАП Пловдив потвърждава, че горепосоченото Постановление за разпределение е получено /стр. 2752/.

С Молба с вх. № 20524/07.04.2022 г. от „Агропродукт С.и" ЕООД, чрез адв. Й. М. П., ВТАК, са представени платежни нареждания за внесените такси по т. 5 и т. 8 от ТТРЗЧСИ, както и държавната такса по Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. /стр. 2837/. Придружително за връчване на жалба с изх. № 08522/11.04.2022 г. до „Златекс" ООД е изпратено на 11.04.2022 г. по електронната поща до адв. Владимир Тонев. Придружително за връчване на

жалба с изх. № 08524/11.04.2022 г. до „АГРОЗАЩИТА-ГВ" ООД е изпратено по „Български пощи" ЕАД и е доставено на 12.04.2022 г. съгласно известието за доставяне /стр. 2882/. Придружително за връчване на жалба с изх. № 08525/11.04.2022 г. до „Б.и-91" ООД е изпратено по „Български пощи" ЕАД и е доставено на 12.04.2022 г. /стр. 2885/. Придружително за връчване на жалба с изх. № 8528/1 1.04.2022 г. до „ВЪЗАЖДАНЕ КАСИС" ООД е доставено на 12.04.2022 г. по „Български пощи" ЕАД /стр. 2887/. Придружително за връчване на жалба с изх. № 08529/11.04.2022 г. до „КРИС ТРАНС 03" ООД се връща в цялост като непотърсена пратка на датата 26.05.2022 г. На 30.05.2022 г. по електронната поща до адв. Ралица Рачева - пълномощник на „КРИС ТРАНС 03" ООД, са изпратени Придружително за връчване с изх. № 08192/06.04.2022 г. с Жалба с вх. № 06807/08.02.2022 г. и Придружително за връчване с изх. № 08529/11.04.2022 г. с Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. /стр. 3007/. Придружително за връчване с изх. № 08533/11.04.2022 г. с Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. до ТД на НАП Пловдив е доставено на 12.04.2022 г. Придружително за връчване с изх. № 08535/11.04.2022 г. с Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. до Д. П. СТ. е връчено по чл. 47 от ГПК чрез залепване на 13.05.2022 г. Придружително за връчване с изх. № 08537/1 1.04.2022 г. с Жалба с вх. № 17886/29.03.2022 г. до Стойко Пелов С. е връчено по чл. 47 от ГПК чрез залепване на 13.05.2022 г.

Настоящата инстанция като съобрази постъпилата жалба и събраните по делото доказателства, приема за установено следното :

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

С разпореждане от 12.12.2018 г. на ЧСИ Ивилина Лаповска, рег. № 903 е образувано изпълнително дело № 499/2018 с длъжници „Агропродукт С.и" ЕООД, Д. П. СТ., Стойко Пелов С. и взыскател „Златекс" ООД на основание изпълнителен лист № 602, от 07.12.2018 г. на РС-Луковит, с които е постановено длъжниците на заплатят на взыскателя солидарно сумата от 144 000, лева – главница, представляваща неизпълнение на задълженията за плащане на дължими се лизингови вноски, съгласно договор за финансов лизинг, 8 640,00 лева – договорна лихва, 16 488,00 лева – договорена неустойка, със законова лихва върху главницата от дата на подаване на

заявлението 30.11.2018 г. до окончателното изплащане на вземането, както и 5 742, 56 – разноски. По молба с вх. № 002347/19.02.2019 г. от „Златекс“ ООД делото е предадено на Частен съдебен изпълнител В.Л. П., вписан под рег. № 879 в Камарата на Частните съдебни изпълнители, и преобразувано под изпълнително дело № 20198790400474. По делото за се присъединили като възискатели, „Агрозащита - ГВ" ЕООД, "Б.и - 91" ООД, „ВЪЗРАЖДАНЕ - КАСИС" ООД, "КРИС ТРАНС 03" ООД и НАП. Със заповорно съобщение изх. № 009359/20.12.2018 г. на ЧСИ Ивилина Лаловска, наложен заповор върху всички банкови сметки на „Агропродукт С.и" ЕООД, открити в банка „ДСК“ ЕАД. Със съобщение с вх. № ПД-07-2291/19.12.2018 г. Министерство на земеделието, и храните и горите Областна дирекция „Земеделие“ гр. Ловеч, е уведомила, ЧСИ Ивилина Лаповска, че Агропродукт С.и" ЕООД и Д. П. СТ. за заявили за обработване земеделски земи в землището на село Дерманци, село Торос и село Пещерна. Посочено е, че същите имат регистрирана земеделска и горска техника. Съгласно отговорите на „Банка ДСК" АД преведените по заповора средства са постъпили по сметката на длъжника с наредител ДФ „Земеделие" и с основание „СЕПП 2018". ЧСИ Велислав П. вдигнал наложения заповор от ЧСИ Ивилина Лаповска с изх. № 009359/20.12.2018, в банка „ДСК“ ЕАД по отношение на сумите, изплащане от държавен фонд земеделие на „Агропродукт С.и" ЕООД, по изпълнително дело № 20198790400474. ПЧСИ Радослав Вълков при ЧСИ В.Л. П., издал постановление за разпределение на постъпили суми от 25.03.2022 г., с което разпределил сумата в общ размер 77,080. 31 лева постъпили в периода от 03.05.2019 г. до 07.10.2019 г. от заповори на банковите сметки в „Банка ДСК“ АД на длъжника че Агропродукт С.и" ЕООД. Постановено е Определение № 28/17.01.2022г. ОС Ловеч по в.гр.д. № 574/21г. потвърдено с Определение № 80/08.03.2022г. по в.ч.гр.д. № 63/2022г. по описа на АС Велико Търново, с което е без разглеждане като процесуално недопустима жалба на „Агропродукт С.и" ЕООД, против действията на ЧСИ В.П., изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество което е несеквестрируемо.

ПО ПРАВОТО

Настоящата инстанция, като взе предвид съображенията в процесната жалба, възраженията на възискателя, мотивите на ЧСИ и събраните по

делото доказателства, приема същата за процесуално допустима, като подадена в законно установения срок и разгледана по същество като основателна

Относно възражението на вискателя, че процесната жалба е недопустима, поради изтичане на срока за оспорване на несеквестируемостта, и влязъл в сила съдебен акт по въпроса. В мотивната част на точка 1 от ТР № № 2/2013 г. от 26.06.2015 г на ОСГТК на ВКС е указано, че пропускане на срока за обжалване при насочване на изпълнението върху парично вземане от трето задължено лице чрез наложен заповед, не осуетява правото на длъжника да обжалва разпределението на основание несеквестируемостта. С определение № 90 от 21.01.2020 год. по в.гр.д. № 66/2020 год. по описа на Окръжен съд гр. Ловеч, е констатирано, че „Агропродукт С.и“ ЕООД, са пропуснали ли срока за обжалване на действията на съдебният изпълнител изразяващи се в насочване на изпълнението върху имущество което е несеквестируемо. С посоченото определение е прекратено производството и не е постановено решение по същество, с което да се установи със силата на пресъденото нещо, дали процесната сума представлява несеквестируемо имущество или не.

Съгласно ТР №2/26.06.2015г.на ВКС по т.д.№2/2013г.на ОСГТК на ВКС ,несеквестируемостта не може да бъде определена, без банката да съобщи на съдебния изпълнител, че по сметката постъпва възнаграждение за труд или пенсия, както и техният размер и без съдебният изпълнител да осъществи връзка с касиера на работодателя (платеца на възнаграждението за труд), който да подаде необходимата информация за определяне на несеквестируемата част или без касиерът на работодателя (платецът на възнаграждението за труд) да поеме ангажимент да изплаща в брой на длъжника несеквестируемата част от всяко възнаграждение, като превежда по банков път само секвестируемата част от него.т.е.ако съдебният изпълнител не е получил необходимата информация от банката, той не знае произхода на средствата по заповираното вземане и не може да зачете несеквестируемостта. Задължението на съдебния изпълнител да зачете несеквестируемостта възниква, когато той бъде уведомен за произхода на постъпленията по сметката, било от банката (трето задължено лице), било от длъжника. Тогава за съдебния изпълнител възниква задължението да събере незабавно необходимата информация от банката (за източника на

постъпленията и техният размер) и от платеща на възнаграждението за труд (за размера на възнаграждението, след приспадане на дължимите върху него данъци и задължителни осигурителни вноски) и да върне на длъжника несеквестируемата част от преведената му сума. В конкретния казус, преведените по запора средства са постъпили по сметката на длъжника с наредител ДФ „Земеделие“ и с основание „СЕПП 2018“, както признава в мотивите си ЧСИ В.П.. Със съобщение изх. № 17130/14.07.2021 е вдигнал наложения запор по отношение на сумите, изплащане от държавен фонд земеделие на „Агропродукт С.и“ ЕООД, по изпълнително дело № 20198790400474 /стр. 1797 том V от ИД/.

Настоящата инстанция приема за необходимо да посочи, че съгласно чл. 133 ЗЗД цялото имущество на длъжника служи за общо обезпечение на неговите кредитори. Несеквестируемостта е забрана за кредитора да се удовлетворява от точно определени имуществени права и имущество на длъжника. Тя е регламентирана с императивни правни норми, които се прилагат служебно. Най-общо, несеквестируемостта може да бъде групирана в две големи групи: несеквестируеми вещи и несеквестируеми вземания. Предмет на настоящия казус са несеквестируемите вземания и вземанията, върху които не се допуска принудително изпълнение, т.е. тези за които е налице е забрана да ги събира друг, освен длъжникът. Тя следва от непрехвърлимостта на вземането или от изрични законови разпоредби. Поначало, не се допуска напълно или частично принудително изпълнение за задълженията на длъжници - физически лица, например върху вземанията за социални плащания - чл. 114а КСО, вземанията по застрахователен договор - чл. 381 КЗ. Относно длъжници-юридически лица чл. 614, ал. 5 и ал. 7 ТЗ предвижда, че в масата на несъстоятелността не се включват средствата по финансовите обезпечения по чл. 22з и чл. 63а, ал. 2 З., сумите по банковата сметка по чл. 60, ал. 2 ЗУО. В групата на несеквестируемите вземания по силата на законова забрана са тези, визирани от разпоредбата на чл. 446 ГПК. Съгласно чл. 444, т. 8 ГПК несеквестируеми са и предвидените в друг закон вещи и вземания, като неподлежащи на принудително изпълнение. Не се допуска принудително изпълнение върху средства с публичен характер - съгласно чл. 520, ал. 1 и 2 ГПК не се допуска изпълнение върху средствата по банковите сметки на общините и другите бюджетно субсидирани заведения, постъпили като субсидии от държавния

бюджет и върху средствата от ЕС и по други международни програми и договори на общините.

Спорно в конкретния казус, с оглед възраженията на вискателя и мотивите на ЧСИ, е дали на същия режим се подчиняват вземанията на земеделските производители към ДФ "Земеделие", представляващи субсидия по програмите на ЕС за развитие на селските райони. Съгласно чл. 2 от Регламент /ЕС/ № 1360/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /Е./ № 352/78 /, ЕО/ № 164/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета, земеделски стопанин е такъв по смисъла на чл. 4 Регламент /ЕС/ № 1307/2013, а именно: физическо или юридическо лице, или група физически или юридически лица, независимо какъв е правният статут на тази група и на нейните членове съгласно националното право, чието стопанство се намира в териториалния обхват на Договорите, определен в чл. 52 от Д. във връзка с членове 349 и 355 от ДФЕС, и което осъществява селскостопанска дейност. Според § 1, т. 1 ДР на ЗПЗП земеделските производители са физически и юридически лица, които произвеждат непреработена и/или преработена растителна и/или животинска продукция. Следователно техният предмет на дейност не представлява финансова дейност и те не са финансови предприятия. Както поначало се възражава от страна на вискателя и ЧСИ приема в изложените мотиви, сметките за средствата от ЕС обаче не се включват в държавния бюджет, а представляват директни прращения от еврофондове, които поначало подлежат на принудително изпълнение. С чл. 81, ал. 1, ал. 3 и ал. 4 ЗПФ са определени сметките за средствата от Европейския съюз, за които през 2017 г. Министерски съвет утвърждава годишни разчети, съгласно приложение № 9. Промени в разчетите по сметката за средствата от Европейския съюз на Държавен фонд "Земеделие" се извършват от Министерския съвет по предложение на министъра на земеделието, храните и горите съгласувано с министъра на финансите, след изтичане на третото тримесечие на бюджетната година, при влошаване на бюджетното й салдо. Министърът на финансите може да извършва компенсирани промени по утвърдените годишни разчети на сметката за средствата от Европейския съюз на Националния фонд и на Държавен фонд "Земеделие" при запазване на тяхното бюджетно салдо. С чл.

11 ЗПЗП е създаден Държавен фонд "Земеделие" - юридическо лице на бюджетна издръжка, изпълняващ функциите на акредитирана разплащателна агенция и опериращ с финансовите средства, отпуснати от европейските фондове. Според чл. 7 от Регламент /ЕС/ № 1360/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г., разплащателните агенции са отдели или органи на държавите членки, отговарящи за управлението и контрола на разходите по чл. 4 § 1 /разходи по линия на ЕЗФГ/ и чл. 5 /разходи по ЕЗФРСР/. Държавите членки акредитират като такива отдели или органи, които разполагат с административна организация и система за вътрешен контрол, предоставящи достатъчно гаранции, че плащанията са законни и редовни и че са надлежно отчетени. Съгласно чл. 17а ЗПЗП тези средства са публични. Съобразно § 1, т. 50 ДР ЗПЗП публично финансиране са средства предоставени от държавния бюджет и/или от бюджета на ЕС, независимо от органа, който ги предоставя.

В прембюлната част на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /Е./ № 352/78 /, ЕО/ № 164/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета, е посочено че: помощта от Съюза следва да се изплаща на бенефициерите навреме, за да могат те да я използват ефективно; /46/ компетентните национални органи следва да извършват плащания към бенефициерите, предоставени по схемите на Съюза за подпомагане, които са включени в интегрираната система в пълен размер, при съобразяване с намаляванията, предвидени в регламента и в рамките на предписаните срокове; /59/ бенефициерите следва да разберат точно своите задължения във връзка с правилата за кръстосано съответствие; /68/ всяка мярка по общата селскостопанска политика следва да бъде предмет на мониторинг и оценка, /75/ публикуването на имената на бенефициерите на Фондовете е средство за засилване на публичния контрол върху използването им. В чл. 11 от Регламента е прието, че плащанията на бенефициерите по предвиденото в него финансиране се извършват в пълен размер; в чл. 40 - че когато в правото на Съюза са посочени срокове за плащане, всяко плащане извършено от разплащателната агенция към бенефициер преди най-ранната и след най-късната възможна дата за плащане прави такива плащания недопустими за финансиране от Съюза; чл. 47 предвижда, че извън

проверките извършвани от държавите-членки и всеки вид проверка, организирана по чл. 322 ДФЕС и въз основа на Регламент /Евратом, ЕО/ № 2185/96 на Съвета, Комисията може да организира проверки на място в държавите-членки; чл. 54 - че за всяко неправомерно плащане, възникнало в резултат на нередност или небрежност държавите-членки изискват възстановяване от бенефициера в срок от 18 месеца след одобрението и където е приложимо - получаването от страна на разплащателната агенция на контролен доклад; чл. 56 -че когато нередности или небрежност са открити при програмите за развитие на селските райони, държавите-членки извършват финансови корекции, като изцяло или частично отменят финансиране от Съюза; чл. 58.2,3 - че държавите членки създават ефективни системи за управление и контрол, за да гарантират спазването на законодателството, уреждащо схемите за подпомагане на Съюза; чл. 63 - че ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта, тя не се изплаща или се оттегля изцяло или частично и се налагат административни санкции; чл. 111 - че държавите-членки гарантират ежегодно публикуване ex post на бенефициерите на Фондовете. Съгласно чл. 288 ДФЕС /предишен чл. 249, ал. 2 Д./ Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

От изложеното следва изводът, че правото на финансова помощ от ЕС за земеделските стопани, включително това по мярка "Схема за единно плащане на площ" /СЕПП/, финансирана от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, каквото заявление е налично и по отношение на жалбоподателя, /л.64 ИД/, като нефинансово предприятие, не се предоставя целево от държавния бюджет, а от ЕС. Независимо от това, то се подчинява на същия режим. Аргументите за това са следните: правото на финансова помощ от ЕС се предоставя с оглед качеството и личността на земеделския производител, когато са изпълнени определени изисквания, има предназначението да служи за реализиране целите и политиките на ЕС, за съблюдаване на изпълнението им и за опазване финансовите интереси на ЕС се осъществява мониторинг и оценка, плащането се извършва в пълен размер, в определен срок и се оповестява. Бенефициер на това плащане е земеделският стопанин, а ДФ "Земеделие", както беше казано по-горе, е

акредитирана разплащателна агенция. Разпоредбите са императивни, по положителен начин овластяват бенефициера да получи пълния размер на публичното целево финансиране. Поради това, като целево предоставени, те са обект на специален режим и са несеквестируеми./в.ж.Р143/25.10.2017г.на ВКС по гр.д.№4666/2016г.,трето гр.отд.,ГК,докладчик съдия Диана Хитова/.

Съгласно т. 13 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г. на ОСГТК несеквестируеми са вземанията на длъжника по сметка в банка, когато по сметката постъпват само плащания по напълно несеквестируеми вземания или вземания по които не се допуска принудително изпълнение. Когато по сметката на длъжника наред с постъпленията от несеквестируеми вземания и вземания, по които не се допуска принудително изпълнение постъпват и плащания по други секвестируеми вземания, изпълнението върху наличността по такава сметка е недопустимо, над общия размер на другите секвестируеми постъпления.

При така изложените съображения,настоящата инстанция приема,че така изготвеното разпределение е неясно за страните и съда, тъй като в него липсват мотиви по отношение на: общия размер на дълга на жалбоподателите, размера на дълга на жалбоподателите към всеки един от вискателите към датата на изготвяне на разпределението, има ли удовлетворени претенции и към кой кредитор, кога и в какъв размер.

По отношение на искането на жалбоподателя за възстановяване на сумите това е действие последващо разпределението, поради което не може да бъде обжалвано - Решение № 43 от 24.03.2017 г. по гр. д. № 52 / 2017 г. на Апелативен съд - Велико Търново

При посочените съображения,настоящата инстанция прие процесната жалба за основателна,поради което и следва да бъде отменено постановлението за разпределение на постъпили суми от 25.03.2022 на Радослав Вълков на длъжност помощник – частен съдебен изпълнител при В.Л. П., частен съдебен изпълнител рег. № 879 с район на действие Окръжен съд Ловеч по изпълнително дело № 20198790400474, като , като незаконосъобразно.

По разноските предвид така постановеното на вискателя на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК не следва да се присъждат разноски. Длъжника не е претендирал разноски, поради което такива не следва да му се присъждат.

Водим от гореизложеното и на основание чл.463,ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА Постановлението за разпределение на постъпили суми от 25.03.2022 на Радослав Вълков на длъжност помощник – частен съдебен изпълнител при В.Л. П., частен съдебен изпълнител рег. № 879 с район на действие Окръжен съд Ловеч по изпълнително дело № 20198790400474 и връща делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Оставя без уважение искането на адвокат Г.Б., процесуален представител на „Б.и-91“ООД за присъждане на разноски в размер на 360.00 лв. като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд гр. Велико Търново в едноседмичен срок от получаване на съобщение до страните, че е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____